

[Justitsministeren.]

husmandsforeninger i Hjørring amt, der som grundelse for forslaget har henvist til den gavnlige indfyldelse, som foreningernes auktionsevne har haft på handelen med husdyr; det er herved blandt andet blevet muligt efterhånden at nedbringe auktionsomkostningerne; dette har imidlertid medført, at afgiften til staten fremtræder som en betydelig andel af omkostningerne og dermed som en fordyrende faktor for landbrugsproduktionen. Det skal dog herved bemærkes, at landboforeningernes auktionsevne kun har fået et omfang af betydning i Hjørring amt.

Ved forslaget stilles de i loven af 9. maj 1917 omhandlede auktioner ganske på linie med forskellige afgiftsfrie auktioner over indenlandske havebrugsprodukter og frugt, fersk fisk m. v. samt avlsdyr.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer.

Ved oprettelsen af Jydsk Husmandskreditforening og Østifternes Husmandskreditforening bemyndigedes indenrigsministeren ved loven af 28. maj 1880 til at meddele husmandskreditforeningerne den begunstige, at de af foreningerne udstedte obligationer beholdt statens garanti for en rente af 4 pct. årlig. Under forrige krig udviklede forholdene sig imidlertid således, at det var ønskeligt, at der åbnedes adgang for husmandskreditforeningerne til også at udstede 4½ pct.s obligationer med statens rentegaranti, og indenrigsministeren bemyndigedes derfor ved lov nr. 190 af 10. juli 1915 § 2 til at udvide statens rentegaranti til også at gælde sådanne obligationer. Loven gjaldt dog kun for en 5-årig periode, men bemyndigelsen blev senere fornyet, således at indenrigsministeren i perioden fra 1915 til 1934 og igen i perioden fra 1936 til 1945 har haft den pågældende bemyndigelse.

I tiden mellem de 2 nævnte perioder og i tiden efter 1945 har renteniveauet været så lavt, at foreningerne ikke har haft interesse i at udstede 4½ pct.s obligationer, men nu da renteniveauet er stigende, har de 2 husmandskreditforeninger fremsat ønske om igen at kunne udstede 4½ pct.s obligationer med statens rentegaranti, således

at de kan arbejde på lige fod med de øvrige tildels konkurrerende kreditforeninger, der atter er begyndt at yde 4½ pct.s lån.

Efter det foreliggende lovforslag bemyndiges indenrigsministeren til at udvide statens rentegaranti til at omfatte 4½ pct.s obligationer, der udfærdiges for lån, stiftede senest pr. 11. december termin 1952. Ministeren kan dog til enhver tid forlange udstedelsen af sådanne obligationer standset — endeligt eller midlertidigt —, såfremt ændringer i renteniveauet eller andre forhold skulle tale derfor.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag paa dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til beslutning af folketinget (af Fibiger m. fl.).

Formanden: Som tidligere meddelt går mit forslag ud på, at forslaget til beslutning underkastes een behandling efter reglerne for lovforslags anden behandling. Hvis der ikke ønskes afstemning, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal midlertidig forbigå punkt 2 på dagsordenen og gå til punkt 3, nemlig

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at forelægge forslag til lov om ændring i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner, således som forslaget er vedtaget enstemmig i det andet høje ting.

Spørgsmålet om en ændring af hovedstadsudligningsordningen skulle efter udligningsloven første gang have været taget op til behandling af den i loven omhandlede voldgiftsret inden udgangen af året 1943 og et eventuelt forslag til en lovrevision